

κουράγιο

κουράγιο, το, ουσ. [<βενετ. coragio], το θάρρος, η ψυχραιμία, η ψυχική αντοχή για την αντιμετώπιση δύσκολων καταστάσεων: «στη ζωή θα σου τύχουν πολλές αναποδιές, γι' αυτό χρειάζεται κουράγιο για να τις ξεπεράσεις». (Ακολουθούν 12 φρ.)·

- *βρίσκω κουράγιο ή βρίσκω το κουράγιο*, βρίσκω την ψυχική αντοχή να αντιμετωπίσω, να υπομένω κάτι: «παρόλη τη χρεοκοπία του βρήκε το κουράγιο να ξαναρχίσει απ' την αρχή την επιχείρησή του». (Λαϊκό τραγούδι: *πού το βρίσκεις το κουράγιο να παλεύεις με το αύριο*)·

- *δεν έχω κουράγιο να πάρω τα πόδια μου ή δεν έχω το κουράγιο να πάρω τα πόδια μου*, είμαι πολύ εξαντλημένος, πολύ κουρασμένος, ιδίως από πολύωρο περπάτημα: «όλη τη μέρα έτρεχα να τακτοποιήσω διάφορες εκκρεμότητες και τώρα δεν έχω το κουράγιο να πάρω τα πόδια μου»·

- *δεν έχω κουράγιο να σύρω τα πόδια μου ή δεν έχω το κουράγιο να σύρω τα πόδια μου*, βλ. φρ. *δεν έχω κουράγιο να πάρω τα πόδια μου*·

- *δίνω κουράγιο*, ενθαρρύνω κάποιον να αντιμετωπίσει τις δύσκολες καταστάσεις που περνάει ή να πετύχει αυτό που επιδιώκει: «όταν μου έτυχαν διάφορες δυσκολίες στη ζωή μου, είχα έναν καλό φίλο, που δεν έπαψε στιγμή να μου δίνει κουράγιο». (Λαϊκό τραγούδι: *μια νεράιδα στο μουράγιο, Θεέ μου, δώσε μου κουράγιο*)·

- *έχω κουράγιο ή έχω το κουράγιο*, έχω το θάρρος, την τόλμη να αντιμετωπίσω, να υπομένω κάτι: «δεν έχω το κουράγιο να τα βάλω μ' αυτόν τον αγριάνθρωπο». (Λαϊκό τραγούδι: *κουράγιο είχα στη ζωή, μα τώρα που σε χάνω, θα ήταν προτιμότερο για μένα να πεθάνω*)·

- *καλό κουράγιο!* **α.** ευχή σε κάποιον, που αντιμετωπίζει κάποια δυσκολία, να έχει την ψυχική αντοχή να την ξεπεράσει. **β.** ευχή σε κάποιον να έχει αντοχή, δύναμη για να φέρει σε πέρας κάποιο δύσκολο έργο, κάποια δύσκολη υπόθεση που ανέλαβε·

- *κάνω κουράγιο*, διατηρώ το θάρρος μου, την ψυχραιμία μου, για να αντιμετωπίσω δύσκολες καταστάσεις, αντέχω, υπομένω. (Λαϊκό τραγούδι: *κάνω κουράγιο, μα δε θα ζήσω, ας μη γεννιόμουν να σε γεννήσω!*)·

- *με ποιο κουράγιο;* βλ. φρ. *με τι κουράγιο(;)·*

- *με τι κουράγιο;* έκφραση με την οποία δηλώνουμε πως δεν έχουμε την πρόθεση ή πως αδυνατούμε να προβούμε σε κάποια συγκεκριμένη ενέργεια, είτε γιατί προηγουμένως δείξαμε κακή διαγωγή είτε γιατί δεν έχουμε πια τη θέληση ή τη δύναμη: «με τι κουράγιο να του ζητήσω να με βοηθήσει, απ' τη στιγμή που πάντα τον κατηγορούσα; || με τι κουράγιο να προσπαθήσω να στήσω απ' την αρχή μια χρεοκοπημένη δουλειά;». (Λαϊκό τραγούδι: *στο πατρικό το σπίτι μου θέλω για να γυρίσω· με τι κουράγιο όμως να μπω και στους δικούς μου τι να πω, πώς να τους αντικρίσω;*). Συνών. *με τι όρεξη(;)·*

- *μου κάνει κουράγιο (κάποιος)*, με βοηθάει, με ενθαρρύνει κάποιος να αντιμετωπίσω τις δύσκολες καταστάσεις που περνάω: «στις δύσκολες μέρες της ζωής μου, κανείς δε μου 'κανε κουράγιο». (Λαϊκό τραγούδι: *ποιος θα μου κάνει κουράγιο να ζω, ποιος στη ζωή μου θα δίνει σκοπό, αν δεν έχω εσένα που τόσο αγαπώ*)·

- *παίρνω κουράγιο*, ενθαρρύνομαι από κάποιον ή από κάτι, για να ξεπεράσω μια δύσκολη κατάσταση που μου προέκυψε: «στις δύσκολες στιγμές που περνούσα, έπαιρνα κουράγιο απ' το φίλο μου || όταν έβλεπα πως υπάρχουν και χειρότερα, έπαιρνα κουράγιο να ξεπεράσω τις δυσκολίες μου»·

- *χαρά στο κουράγιο του!* βλ. λ. [χαρά](#).